

var vedtaget i England. Jeg sigter herved til den Strid, som det ærede Medlem ligesaagodt som jeg veed, er tilstede i England om, hvorledes dette Spørgsmaal skal opfattes og sættes igjennem. Der blev i forrige Session forelagt Parlamentet et Lovudkast, der gik ud paa, at der skulde optages Maal af Dampskibsrør efter samme Methode som den, hvorefter Skibe ellers maales, Noget, som ogsaa er fornuftigt og rigtigt. Sagen gik i Udvalg, og der slumrede den ind; den kom ikke frem fra Udvalget, og Grunden var vist den, at flere af de store Skibeiere og Nædere i Parlamentet, som naturligviis i denne Sag maatte have en vægtig Stemme, ikke ønskede denne Maaling, hvorimod man vist ønskede, at et stort Procentantal skulde fradrages paa Dampskibene. Det er jo muligt, at man, hvadenten man i England kommer til det ene eller andet Resultat, dog her vil sætte saa høi Priis paa at faae Overensstemmelse tilveiebragt, at man uagtet der i England vedtoges Noget, man ikke synes om, dog vil ansee det fordeeltigt for os at vedtage det; men det kan ogsaa godt være, at man vil komme til det modsatte Resultat, og jeg seer ikke rettere, end at det vil blive nødvendigt, hvis denne Bestemmelse optages i Loven, at enhver ringe Ting, enhver Bagatel, som følges ved den engelske Skibsmaaling, ogsaa heelt igjennem nøiagtigt maa følges hos os. Hvis dette derfor skal staa i Loven, kunne vi i dette Dieblik ikke lade den komme ud. Vi maa enten lade den komme ud, som den er, og der kan da senere komme Tilføielser fra Regjeringen dertil, eller ogsaa maa vi opfatte dens Vedtagelse, indtil vi see, hvorvidt man kommer i England og om man der kommer til et endeligt Resultat. Man vil da kunne tage Lovforslaget under fornøjet Behandling her og sætte det igjennem; men at vedtage Loven med denne Bestemmelse, kan jeg ikke anbefale det høie Thing, hvormed jeg end sympatiferer med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 3de Valgkreds. Hvor uskyldig denne Bestemmelse end seer ud, er det dog for mig det meest Værdende af alle de Vædringsforslag, der ere stillede til denne Lov, og jeg troer, at vi ved at vedtage det, ville gaae aldeles imod Thingets Sæd-

vane, i alt Fald imod, hvad jeg anseer for vigtigt.

Spønsel: Jeg skal bemærke, at jeg ikke har foreslaaet at kalde denne Genhed for den danske Skibsmaaling, som her er Tale om, „Tønne“; men jeg har foreslaaet, at kalde den „den danske Skibstønne“, hvilket altsaa vil blive et bestemt Begreb forskjelligt fra, hvad man i Almindelighed forstaaer ved Tønne, paa samme Maade som Genheden for den Dregtighed, vi nu have, ikke kaldes Læst, men Commercælæst. At jeg ikke har foreslaaet at kalde den Læst istedetfor Skibstønne, er skeet, fordi jeg var bange for, at den umiddelbare Overgang i Benævnelsen af de samme Udtryk, som vi tidligere have brugt, medens Maaleenheden blev forskjellig, let vilde kunne foranledige Bidsfarelse. Jeg kan heller ikke indrømme den høitærede Finantsminister, at jeg fra Begyndelsen af har været enig i, at der i denne Lov bruges Benævnelsen „tons“; thi jeg kan forsikre, at det Forslag, der ligger til Grund for denne Lov, og som blev udarbejdet, medens jeg var i Generaltolddirectoratet, havde Udtrykket „danske Skibstønner“; det er under den senere Behandling fra Commissionens Side, at det fremmede Ord er kommen ind, jeg veed ikke af hvilken Grund. — Med Hensyn til det, jeg for at gjøre Loven correctere, har foreslaaet under Nr. 1, og hvad dertil hører, skal jeg bemærke, at det jo altid er en Smagsag, om man bryder sig om at have en Lov aldeles correct eller ikke. Jeg vil gjerne indrømme, at Loven, uagtet man ikke vedtager, hvad der udfordres for at gjøre den correct, alligevel i den praktiske Anvendelse vil blive omtrent den samme; men man maa dog under alle Omstændigheder indrømme, at det vilde være noget Besynderligt at sige, at paa Færverne skulle visse Afgifter indbetales til Toldkassen, naar der ingen Toldkasse er. Den høitærede Finantsministers Erindring om, at Affattelsen af Lovforslagets § 1, saaledes som den af mig er foreslaaet, ikke engang vilde blive adæquat, naar det er skeet, som paahydes i § 26, sidste Passus, hvori der siges: „De i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kunne, efter fornøden